

Het bleken vergeleken

Basiswetenschappen

In een gerandomiseerd onderzoek zijn de resultaten vergeleken van het bleken van tanden thuis met het bleken van tanden in de mondzorgpraktijk, en de duurzaamheid van de effecten 9 maanden na het bleken. Voor het onderzoek werden de eerste premolaren in de bovenkaak van 17 proefpersonen in de leeftijd van 20 tot 25 jaar gedurende 14 dagen thuis gebleekt met 10% carbamideperoxyde, of in de mondzorgpraktijk met 38% waterstofperoxyde. De onderzoekers registreerden de kleurafwijkingen volgens de methode van de Commission Internationale de l'Eclairage (CIE). Helderheid, roodheid en vergeling werden gemeten door een spectrofotometer bij aanvang, na 1 week, na 1 maand en 9 maanden na het bleken. De witindex werd berekend aan de hand van de afstand van een gemeten kleurwaarden tot het nominale witpunt in de gebruikte kleurruimte.

Na 9 maanden werden geen significante verschillen gevonden tussen de thuismethode en de methode zoals die werd toegepast in de mondzorgpraktijk. Bijwerkingen van het bleken gedurende de behandelperiode werden niet gemeld. De resultaten van het onderzoek lieten geen significante verschillen zien tussen de beide bleekmethoden. Beide methoden gaven een bevredigend en duurzaam bleekresultaat.

Voor adolescenten kunnen zowel de thuismethode als de praktijkmethode met goed gevolg worden toegepast.

Abstract

Background: The aim of this split-mouth, randomized controlled trial was to compare the whitening results of at-home and in-office tooth bleaching techniques and the longevity of their effects at 9 months after teeth had been bleached.

Methods: The authors conducted a study involving a 14-day bleaching period, during which the first maxillary premolars of 17 participants, who were 20 to 25 years of age, were bleached by means of either an at-home technique involving 10 percent carbamide peroxide or an in-office technique involving 38 percent hydrogen peroxide. The authors recorded color variables as proposed by the Commission Internationale de l'Eclairage—lightness (L^*), redness (a^*) and yellowness (b^*)—by using a spectrophotometer at baseline and at one week, one month and nine months after bleaching. They also calculated a whiteness (W) index that was based on the distance of the color value in the color space from a nominal white point.

Results: At the nine-month recall visit, comparison between the at-home and the in-office techniques did not show significantly different values for L^* ($P = .448$), a^* ($P = .350$), b^* ($P = .144$) and W ($P = .151$) color variables. None of the participants experienced any adverse events related to the bleaching during the treatment period.

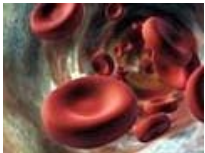
Conclusions: The study results showed no clinically significant difference in bleaching efficacy. Both techniques produced satisfactory and long-lasting bleaching results.

Clinical Implications: In young adults, either the at-home or the in-office technique can be used effectively.

Bron

• Giachetti L, Bertini F, Bambi C, Nieri M, Scaminaci Russo D. A randomized clinical trial comparing at-home and in-office tooth whitening techniques. A nine-month follow-up. *J Am Dent Assoc* 2010; 11: 1357-1364.

Grotere kans op hartinfarct en CVA na extractie

Oral medicine

Bij invasieve tandheelkundige ingrepen treedt bacteriëmie op. Dit kan leiden tot ontsteking en beschadiging van de wand van arteriën, waardoor vorming van plaques optreedt. Het lumen van arteriën wordt hierdoor kleiner.

In een onderzoek is nagegaan of er een verhoogde kans was op het optreden van vasculaire stoornissen door invasieve tandheelkundige ingrepen bij patiënten die bekend waren met een ischemisch CVA en een hartinfarct. Hierbij bleek dat de kans op opnieuw een CVA of een hartinfarct significant was verhoogd gedurende de eerste 4 weken na de ingreep. Na ongeveer 6 maanden was het effect verwaarloosbaar.

Dit gold ook voor mensen bij wie de behandeling met antitrombotica tijdelijk was gestaakt. Opgemerkt werd dat het staken van antitrombotica waarschijnlijk een groter gezondheidsrisico oplevert.

Geconcludeerd werd dat extracties en dentoalveolaire chirurgie tijdelijk een verhoogde kans geven op vasculaire aandoeningen, maar dat het absolute risico klein is. Er is onvoldoende bewijs om patiënten te adviseren deze behandelingen niet te laten uitvoeren. Het uitstellen van behandeling lijkt niet gerechtvaardigd omdat zich dan andere problemen kunnen voordoen.

Bron

• Minassian C, D'Alto F, Hingorani AD, Smeeth L. Invasive dental treatment and risk for vascular events: a self-controlled case series. *Ann Intern Med* 2010; 153: 499-506.

De volgende uitgave van het *Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde* verschijnt 12 februari 2011 met ondermeer

- Redactioneel artikel: Informatie-explosie?
- Nieuwsrubriek oa: Chirurgische behandeling voor dysfagie en aspiratie. Vergelijkbare metingen bij digitale en gipsmodellen
- Stellingname: Amalgaam kan voor veel mensen een ziekmakend materiaal zijn.
- Thema: Partiële gebitsprothese 4: Het opstellen van een behandelplan voor een frameprothese. Het ontwerpen van conventionele frameprothesen. (Semi)precisieverankering bij frameprothesen.
- Excerpten oa: Opslagcondities adhesieven beïnvloeden hechtsterkte. Preventie van wortelcariës bij ouderen .
- Media: Auteursrecht op internet. Tot elkaar veroordeeld. Zorgen voor morgen.
- Kennistoets en agenda.

Agenda uitgelicht

IOT Dental Research Meeting

- [informatie](#)

Kennistoets

Maak een Kennistoets, abonnees kunnen hieronder inloggen.

- [Inloggen](#)

NTVT links

- [Home](#)
- [Agenda](#)
- [Links](#)

Overige links

<http://www.geneeskundeboek.nl>

Reageren?

Uw reacties zijn van harte welkom. Stuur deze naar de [redactie van de nieuwsbrief](#).

(advertenties)

Behandeling van orale lichen planus met levamisol

Mondziekten

Orale lichen planus is een chronische en lastig behandelbare aandoening van het orale slijmvlies die maligne kan onttaarden. Steroiden zijn de standaardmedicatie. Bij patiënten met onderliggende ziekten als diabetes mellitus, hypertensie en maligniteiten hebben steroiden echter vervelende bijwerkingen. In een onderzoek is nagegaan of het immuniteitverhogende medicament levamisol orale lichen planus kan genezen.

Een retrospectief onderzoek werd uitgevoerd, waarbij diverse gegevens werden opgediept uit de medische dossiers van 11 patiënten met orale lichen planus die waren behandeld met levamisol.

De diagnose was onder andere gesteld aan de hand van een histopathologisch onderzoek. Op 3 opeenvolgende dagen hadden zij 3 maal daags 50 mg levamisol gekregen. Daarna was de medicatie 4 dagen onderbroken. Deze cyclus was gedurende 3 maanden in de dezelfde dosering herhaald en onderbroken op het moment dat genezing was vastgesteld. Evaluaties van de orale lichen planus hadden 1 keer per 2 weken plaatsgevonden. Na 2 weken was bij 8 patiënten enige verbetering te zien geweest en bij 3 geen enkele. Na 4 weken was bij 6 patiënten enige verbetering opgetreden en bij 3 niet, terwijl 2 patiënten waren genezen. Na 3 maanden hadden 3 patiënten enige verbetering laten zien en 3 niet, terwijl 5 patiënten waren genezen. Het gebruik van levamisol had bij niemand bijwerking van enige betekenis gegeven.

Als conclusie kan worden gesteld dat levamisol in de meeste gevallen verbetering of genezing bewerkstelligde en geen bijwerking had gegeven. Het is daarom een te overwegen medicatie voor patiënten met orale lichen planus die steroiden niet kunnen verdragen. Kanttekening bij het onderzoek is dat de retrospectief onderzochte groep erg klein was.

Bron

• Won TH, Park SY, Kim BS, Seo PS, Park SD. Levamisole monotherapy for oral lichen planus. *Ann Dermatol* 2009; 21: 250-254.

Leiden gezondheidsadviezen via internet tot gedragsverandering?

Sociale geneeskunde

Het internet is een populair medium voor gezondheids- en leefstijladviezen. Er is echter geen duidelijk overzicht van de relatie tussen de verschillende werkwijzen van deze websites en de daarmee gepaard gaande (mogelijke) gedragsveranderingen. Om hier meer inzicht in te krijgen hebben onderzoekers van verschillende Nederlandse universiteiten, met als basis het Erasmus Medisch Centrum Rotterdam, hiernaar een systematisch literatuuronderzoek verricht.

Het systematisch literatuuronderzoek is opgezet volgens de Cochrane richtlijnen. Gezocht is naar literatuur die is gepubliceerd tussen 1995 en 2009 in PubMed, PsycINFO, en via Web of Science zijn verschillende databases geraadpleegd. In totaal werden 64 onderzoeken gevonden die voldeden aan de inclusiecriteria. Uit de resultaten bleek een grote variatie in de werkwijze van websites en de rapportage van eventuele gedragsveranderingen die het gevolg daarvan zijn. De resultaten bleken bovendien sterk afhankelijk van de bestaande levenswijze en actuele gezondheidstoestand van de betreffende personen. Ook de opzet van de website, bijvoorbeeld al dan niet voorzien van multimediale toepassingen, interactieve fora en persoonlijke begeleiding, bleek van invloed. Geconcludeerd werd dat alleen advisering en ondersteuning uit de persoonlijke leefomgeving, en feedback via telefoon of e-mail aan de bezoekers van de geraadpleegde website werkelijk effect hebben. De verschillen in de advisering en de inconsistentie in de verslaglegging maken het moeilijk te bepalen wat de beste strategie is voor gezondheidsadviezen via internet. Meer onderzoek is noodzakelijk.

Abstract

Background: The Internet has become a popular medium for the delivery of tailored healthy lifestyle promoting interventions. The actual reach of Internet-delivered interventions seems, however, lower than expected, and attrition from interventions is generally high. Characteristics of an intervention, such as personally tailored feedback and goal setting, are thought to be among the important factors related to use of and exposure to interventions. However, there is no systematic overview of which characteristics of Internet-delivered interventions may be related to more exposure.

Objective: The present study aims to identify (1) which potentially exposure-promoting methods and strategies are used in existing Internet interventions, (2) which objective outcome measures are used to measure exposure to Internet interventions, and (3) which potentially exposure-promoting methods and strategies are associated with better exposure.

Methods: A systematic review of the literature was conducted based on the Cochrane guidelines. Papers published between 1995 and 2009 were searched in the PubMed, PsycINFO, and Web of Science databases. In total, 64 studies were included that reported objective exposure measures such as completion of an initial visit, number of log-ins, and time spent on the website. Information about intervention-related characteristics (ie, interactive behavior change strategies, interactive elements for fun, peer or counsel support, email/phone contact, and regular updates of the website) that could potentially contribute to better exposure and objective exposure outcomes were abstracted from the studies and qualitative systematic descriptive analyses were performed.

Results: The results showed that a large variety of behavior change techniques and other exposure-promoting elements were used in the interventions and that these methods and strategies varied for the various lifestyle behaviors. Feedback, interactive elements, and email/phone contact were used most often. In addition, there was much variety and a lack of consistency in the exposure measures that were reported. Of all the categories of intervention characteristics that may be associated with better exposure, there were indications that peer and counselor support result in a longer website visit and that email/phone contact and updates of the website result in more log-ins.

Conclusions: Results of this qualitative systematic review indicate that of all intervention characteristics that could potentially enhance exposure, only peer support, counselor support, email/phone contact with visitors, and updates of the intervention website were related to better exposure. The diversity of intervention methods used and the inconsistency in the report of exposure measures prevented us from drawing firmer conclusions. More research is needed to identify whether other characteristics of Internet interventions are associated with greater exposure.

Link full text: <http://www.jmir.org/2011/1/e2/>

Bron

• Brouwer W, Kroeze W, Crutzen R, Nooijer J de, Vries NK de, Brug J, Oenema A. Which intervention characteristics are related to more exposure to internet-delivered healthy lifestyle promotion interventions? A systematic review. *J Med Internet Res* 2011; 13: e2. doi: 10.2196/jmir.1639.

Een vergelijking van composieten met lage polymerisatiekrimp

Materialen

Composieten met een lage polymerisatiekrimp werden in een onderzoek vergeleken met conventionele composieten. Onderzocht werden krimpspanning, volumekrimp (totaal en na gelfase), mate van krimp en elasticiteitsmodulus. De volgende composieten waren betrokken in het onderzoek: 7 BisGMA-composieten (Durafill/DU, Filtek Z250/FZ, Heliomolar/HM, Aelite LS Posterior/AP, Point 4/P4, Filtek Supreme/SU, ELS/EL), een composiet gebaseerd op silorane (Filtek LS, LS), een composiet op basis van urethaan (Venus Diamond, VD) en een composiet op basis van een dimethacrylaat-derivaat van dimeerzuur (N?Durance, ND).

De krimpspanning werd bepaald door proefblokjes van 1 mm te plaatsen tussen 2 PMMA staven van een universeel testapparaat. De maximale krimp werd gebruikt als maat voor de reactiesnelheid. De krimp in de post-gelfase werd gemeten met een spanningsmeter. De elasticiteitsmodulus werd verkregen door een drie-punts buigproef. De verkregen gegevens werden geanalyseerd met een enkelvoudige variantieanalyse.

Voor de totaalkrimp en de krimp in de post-gelfase werden verschillende volgorden van de composieten verkregen. Van de composieten met een lage krimpspanning vertoonden LS, EL en VD een lage post-gelfasekrimp, terwijl AP en ND relatief hoge krimpwaarden lieten zien. De krimpspanning vertoonde een sterke correlatie met de krimp in de post-gelfase, met uitzondering van LS die een hoge krimpspanning liet zien. Elasticiteitsmodulus en krimp vertoonden weinig relatie tot de krimpspanning.

Niet alle composieten met een lage polymerisatiekrimp vertonen ook daadwerkelijk een lage krimpspanning. Om de krimpspanning van een composiet effectief te verminderen geeft de combinatie van een lage krimp in de post-gelfase met een relatief lage elasticiteitsmodulus het beste resultaat.

Abstract

Objective: To compare currently available low-shrinkage composites with others regarding polymerization stress, volumetric shrinkage (total and post-gel), shrinkage rate and elastic modulus.

Methods: Seven BisGMA-based composites (Durafill/DU, Filtek Z250/FZ, Heliomolar/HM, Aelite LS Posterior/AP, Point 4/P4, Filtek Supreme/SU, ELS/EL), a silorane-based (Filtek LS, LS), a urethane-based (Venus Diamond, VD) and one based on a dimethacrylate-derivative of dimer acid (N?Durance, ND) were tested. Polymerization stress was determined in 1-mm high specimens inserted between two PMMA rods attached to a universal testing machine.

Total volumetric shrinkage was measured using a mercury dilatometer. Maximum shrinkage rate was used as a parameter of the reaction speed. Post-gel shrinkage was measured using strain-gages. Elastic modulus was obtained by three-point bending. Data were submitted to one-way ANOVA/Tukey test ($p = 0.05$), except for elastic modulus (Kruskal-Wallis).

Results: Composites ranked differently for total and post-gel shrinkage. Among the materials considered as "low-shrinkage" by the respective manufacturers, LS, EL and VD presented low post-gel shrinkage, while AP and ND presented relatively high values. Polymerization stress showed a strong correlation with post-gel shrinkage except for LS, which presented high stress. Elastic modulus and shrinkage rate showed weak relationships with polymerization stress.

Significance: Not all low-shrinkage composites demonstrated reduced polymerization shrinkage. Also, in order to effectively reduce polymerization stress, a low post-gel shrinkage must be associated to a relatively low elastic modulus.

Bron

• Boaro LC, Gonçalves F, Guimarães TC, Ferracane JL, Versluis A, Braga RR. Polymerization stress, shrinkage and elastic modulus of current low-shrinkage restorative composites. *Dental Materials* 2010; 26: 1144-1150.

Cariës bij adolescenten met astma

Cariës

Bij een groep 12 tot 16 jarigen met een lang lopende geschiedenis van astma ($n = 20$) zijn cariësgerelateerde factoren en de conditie van de gingiva vergeleken met een vergelijkbare gezonde controlegroep. Gegevens over de voeding, tandenpoetsen, aantallen *mutans streptokokkus* en *lactobacillen* in het speeksel werden geregistreerd. Na het spoelen met een suikeroplossing werd na 40 minuten de pH in de plaque gemeten aan 2 proximale vlakken.

Bij de astmagroep werd een lagere speekselsecretie gemeten dan bij de controlegroep ($p < 0.05$). Het gemiddelde DFS (\pm SD), inclusief initiële cariës, was in de astmagroep $4,9 \pm 5,5$ en in de controlegroep $1,4 \pm 2,3$ ($p < 0.01$). Slechts 1 adolescent uit de astmagroep was cariësvrij, vergeleken met 13 in de controlegroep. Wat betreft de pH in de plaque vertoonden de adolescenten met astma een lagere initiële waarde ($p < 0,01$) en eindwaarde van de pH ($p < 0,05$) dan de controlegroep.

Het Cariogram liet zien dat 55% van de personen uit de controlegroep een hogere kans hadden om cariësvrij te blijven tegenover 10% in de astmagroep ($p < 0,01$). De adolescenten met astma vertoonden op meer plaatsen een gingivale bloeding ($p < 0,01$).

Geconcludeerd werd dat adolescenten met langlopend astma een hogere DFS-score hebben, een groter risico op cariës lopen, een verminderde speekselsecretie vertonen, meer gingivabloedingen en een lagere pH in de plaque na suikerspoeling laten zien dan adolescenten zonder astma.

Abstract

The aim of the present case-control study was to investigate dental caries, various caries-related factors as well as gingival condition, in 12- to 16-year-olds with long-term asthma ($n = 20$) and a matched healthy control group ($n = 20$). Data on dietary and oral hygiene habits, numbers of *mutans streptococci* and *lactobacilli* in saliva were also obtained.

The plaque pH drop after a sucrose rinse was measured up to 40 min at 2 approximal tooth sites. A lower salivary flow rate was found in the asthma group compared to the control group ($p < 0.05$). The mean (\pm SD) of DFS, including manifest and initial caries, was 4.9 ± 5.5 in the asthma and 1.4 ± 2.3 ($p < 0.01$) in the control group. Only 1 adolescent in the asthma group was caries free compared to 13 in the control group. Concerning pH in plaque, adolescents with asthma had a lower initial value ($p < 0.01$) and final pH ($p < 0.05$) than the control group.

The Cariogram data showed that 55% of the subjects in the control group had 'a high chance of avoiding caries' compared to 10% in the asthma group ($p < 0.01$). The asthmatic adolescents had higher numbers of sites with gingival bleeding ($p < 0.01$).

To conclude, adolescents with long-term asthma had a higher total DFS and caries risk (according to Cariogram), decreased salivary rate, more gingival bleeding and lower plaque pH than adolescents without asthma.

Bron

• Stensson M, Wendt LK, Koch G, Oldaeus G, Lingström P, Birkhed D. Caries prevalence, caries-related factors and plaque pH in adolescents with long-term asthma. *Caries Res* 2010; 44: 540-546. doi: 10.1159/000321566.

Over de noodzaak van gesponsord geneesmiddelenonderzoek

Oratie

Woensdag 19 januari jl. hield dr. Henk Jan Out zijn inaugurele rede als bijzonder hoogleraar farmaceutische geneeskunde vanwege de Dr Saal van Zwabenbergstichting aan de Radboud Universiteit Nijmegen. In zijn oratie ging hij in op de noodzaak van klinisch onderzoek naar de werkzaamheid en veiligheid van medicijnen voordat deze ter beschikking komen van arts en patiënt.

Geneesmiddelenonderzoek wordt meestal verricht in opdracht van de farmaceutische industrie, maar ook universiteit of overheid kunnen fungeren als sponsor. Goede klinische onderzoeken hebben een relevante vraagstelling en een opzet die beantwoording van de hypothese mogelijk maakt en ze voldoen aan de uitgebreide regelgeving voor kwaliteit. Daarnaast moeten alle uitkomsten, positief of negatief, worden gepubliceerd.

Door de farmaceutische industrie gesponsorde onderzoeken staan vaak in een negatief daglicht. Het gezegde 'Wiens brood men eet, diens woord men spreekt' is volgens velen van toepassing gezien de vaak positieve resultaten. De feiten zijn echter onvoldoende bekend en meer onderzoek is noodzakelijk. Bovendien, echt onafhankelijk onderzoek bestaat niet, aldus hoogleraar Out.

Speekselklieren sparen bij bestraling

Promotie

Bestraling van patiënten met een mond- of keelholttumor heeft vaak tot gevolg dat de speekselproductie verminderd of zelfs volledig stopt. Door gebruik te maken van een geavanceerde radiotherapietechniek (IMRT) kunnen de speekselklieren worden gespaard, terwijl de tumor adequaat wordt behandeld. Om bij deze manier van behandelen de dosis goed te sturen, is een correcte definitie van de speekselklieren nodig.

Uit het onderzoek van promovenda Anette Houweling blijkt dat Magnetic Resonance Imaging (MRI) daarvoor de aangewezen methode is. Naast goede beeldvormende technieken is het tijdens de behandeling belangrijk dat patiënten heel stil liggen. Door gebruik te maken van een op maat gemaakte hoofdsteun vermindert de beweging van hoofd en hals en is de nauwkeurigheid van de behandeling verder geoptimaliseerd. Door deze aanpassingen is het mogelijk de speekselklieren te sparen en daarmee het aantal en de mate van speekselkliercomplicaties drastisch te verminderen.

Anette Houweling promoveerde 25 januari 2011 op het proefschrift "Imaging for salivary gland sparing radiotherapy" aan de Universiteit Utrecht, faculteit Geneeskunde. Promotor was prof.dr.ir. J.J.W. Lagendijk en copromotor was dr. C.P.J. Raaijmakers.

Sneller plaatsen van tandkroon op implantaat mogelijk

Promotie

Wie een voortand moet missen, wil het ontstane gat in het gebit graag snel laten opvullen. Dit kan met een implantaat met daarop een kroon. Normaal gesproken wordt pas 3 maanden na plaatsing van een implantaat een kroon geplaatst. Dit om het implantaat in alle rust te laten vastgroeien, zonder dat het door een kroon wordt belast.

Uit het promotieonderzoek van Laurens den Hartog blijkt dat het direct plaatsen van een kroon op een tandwortelimplantaat niet tot een minder gunstig resultaat leidt. Voor de vervanging van een missende voortand kan het best worden gekozen voor een implantaat met een 1,5 mm gladde hals, of een implantaat met een ruwe hals met groeven. Dit leidt tot minder botverlies rondom het implantaat en tot betere klinische resultaten dan een implantaat met een gewelfde ruwe hals met groeven. Tussen de toegepaste halstypen is geen verschil in esthetisch resultaat en patiënttevredenheid, zo blijkt. Vervolgonderzoek moet uitwijzen of deze conclusies ook gelden voor de lange termijn.

Laurens den Hartog promoveerde 26 januari 2011 op het proefschrift "Single-tooth implants in the aesthetic zone. A clinical trial of different implant neck designs and immediate loading" aan de Universiteit Groningen. Promotoren waren prof.dr. G.M. Raghoobar, prof.dr. H.J.A. Meijer en prof.dr. A. Vissink.

Metaalallergie is (nog) een vaag probleem

Onderzoek

Bij het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam (ACTA) onderzoekt tandarts Joris Muris in een promotieonderzoek in samenwerking met de afdeling dermatologie van VUmc hoe metaalallergie kan worden gediagnosticeerd.

Op het allergiesprekuren van de afdeling orale diagnostiek van het ACTA worden ongeveer 4 nieuwe patiënten per week gezien, waarvan er 2 à 3 daadwerkelijk een allergie blijken te hebben.

Dat kan gaan om allergieën ten opzichte van metalen, maar ook kunststoffen en andere tandheelkundige materialen. Klachten lopen uiteen van witte laesies in de mond, eczeem in het gelaat, onverklaarbare vermoeidheid en andere, soms vage klachten. Hierbij lijkt het grootste probleem te bestaan bij nikkel en palladium, beide metalen die in de tandheelkunde veel worden gebruikt. Mensen met een vermoeden van palladiumallergie krijgen een standaard allergietest op de huid. Aangezien de huid en de mondslijmvliezen zowel structureel als immunologisch aanzienlijk verschillen, is het de vraag of een huidtest het meest voor de hand liggend is. Ten behoeve van het onderzoek van Muris wordt naast de huidtest in een bloedmonster gekeken in hoeverre specifieke witte bloedcellen, de lymfocyten, zich vermeerderen na provocatie met een metaal, of in hoeverre er ontstekingsfactoren worden geproduceerd na blootstelling. Die laatste test lijkt bruikbaar.

Omdat het hier nog om een relatief kleine groep testpersonen gaat zal verder onderzoek op dit gebied nodig zijn om de huidige reguliere diagnostiek zomaar te verwerpen.

Joris Muris studeerde tandheelkunde aan de Universiteit van Leuven. Begeleiders van zijn promotieonderzoek Diagnostiek na metaalallergie, geassocieerd met orale blootstelling zijn prof.dr. A.J. Feilzer en prof.dr. R.J. Scheper.

Bron

- Bewerking van artikel uit Synaps 2010; 76: 3.

Slechte adem steeds vaker goed behandelbaar

Nieuws

Mensen die last hebben van een slechte adem kunnen goed en snel geholpen worden. Tandartsplein, een informatieve tandheelkundige website, merkt steeds vaker dat mensen worden doorverwezen naar slechte-adem-artsen oftewel halitologen. Deze speciale artsen kunnen problemen snel signaleren en behandelen.

In Nederland zijn nu op een aantal plaatsen speciale spreekuren (Kliniek voor Parodontologie Amsterdam, Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG) en het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam) voor mensen met een slechte adem.

Daar wordt met speciale apparatuur gemeten of er sprake is van gassen die de slechte adem veroorzaken. De behandelend arts kan hieruit afleiden of een slechte adem uit de mond komt of bijvoorbeeld uit de longen. Naast de spreekuren zijn er steeds meer producten op de markt die mensen kunnen helpen om snel en gemakkelijk van hun slechte adem af te komen.

Tandartsplein ziet de afgelopen 2 jaar een enorme toename van speciale mondspoelmiddelen en tongschrapers die ontwikkeld zijn om een frisse adem te krijgen.

Door effectief tongreinigen krijg je niet alleen een frisse adem en een schone mond, maar ook een betere smaak. Dit lukt veel mensen niet met een gewone

tongschraper of tandenborstel, aldus halitoloog Dr. E.G. Winkel werkzaam in het UMCG.

Apparaat filtert vervelende tandartsgeluiden weg

Nieuws

Britse wetenschappers hebben een apparaat ontwikkeld waarmee vervelende geluiden die voortvloeien uit een tandheelkundige behandeling kunnen worden weggefilterd. Het betreft een filterapparaat dat men aan een mp3-speler of gsm kan koppelen om via de hoofdtelefoon vrijwel niet anders meer te horen dan (eigen) muziek. Praten met de tandarts en zijn assistenten blijft wel mogelijk. Het apparaat omvat een micro en een chip en is zo geprogrammeerd dat het de frequenties van de tandartsboor wegfiltert, maar andere geluiden doorlaat.

"Veel mensen stellen het moment uit dat ze naar de tandarts moeten gaan, vanwege de angst die ze voelen als ze de boor horen", vertelde professor Brian Millar van het Instituut voor Tandheelkunde van het King's College in Londen waar het apparaat is ontwikkeld. "Dankzij dit apparaat zullen die angsten tot het verleden behoren."

Millar heeft meer dan 10 jaar gewerkt aan de ontwikkeling van het apparaat en zoekt nu een investeerder om 'het in de mondzorgmarkt te zetten'.

Nieuwe hoogleraar zet in op samenwerking tussen AMC en ACTA

Nieuws

Dr. Jan de Lange is benoemd tot hoogleraar Mondziekten en Kaakchirurgie aan de Faculteit der Geneeskunde van de Universiteit van Amsterdam (AMC-UvA). Jan de Lange zet als opleider en hoofd van de afdeling Mondziekten, Kaak- en Aangezichtschirurgie duidelijke onderzoekslijnen uit op het gebied van de traumatologie, infectieziekten en biomaterialen. Als kaakchirurg en epidemioloog kan hij de expertise uit beide vakgebieden zodoende goed combineren.

Voor het ontwikkelen van de onderzoekslijnen zoekt De Lange samenwerkingsverbanden binnen het AMC en de ACTA. Zijn chirurgische aandachtsgebieden zijn naast de traumatologie met name skeletale aangezichtscorrecties en reconstructieve kaakcorrecties. Ook gaat hij zich de komende jaren bezighouden met de modernisering van de specialistenopleiding tot kaakchirurg.

De Lange werkt sinds 1994 als kaakchirurg aan het AMC. Sinds 1997 is hij daarnaast werkzaam voor de Isala Klinieken in Zwolle, waar hij eveneens voorzitter van de commissie Zorgvernieuwing is.

Voor de Nederlandse Vereniging voor Mondziekten, Kaak- en Aangezichtschirurgie is De Lange lid van de nascholingscommissie en visiteur kwaliteitsvisitee. Hij heeft vele publicaties op zijn naam staan, waaronder in vaktijdschriften als *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde*, *Journal of Dental Research* en *International Journal of Oral and Maxillofacial Surgery*.

Erik Vermaire wint NMT-award

Nieuws

Tijdens het NMT-studentencongres 2010 'Hot or not!' ontving Erik Vermaire van Sociale Tandheelkunde van het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam (ACTA) de NMT-award 'Innovatieve mondzorg bij kinderen'.

Vermaire kreeg voor het onderzoeksproject Vaststellen van de voorkomende attitudes van ouders op het gebied van mondgezondheid van hun kinderen de award en bijbehorende cheque van € 5.000,- uitgereikt uit handen van Gert Stel, voorzitter van de adviescommissie.

De adviescommissie sprak haar waardering uit voor de innovatieve inzet van de onderzoeksmethode (Q-methodologie) die nog niet eerder is toegepast binnen de tandheelkunde en voor de preventieve zorg-op-maat gedachte die aan het project ten grondslag heeft gelegen.

IOT Dental Research Meeting

Agenda Uitgelicht

Op donderdag 3 en vrijdag 4 februari wordt de IOT Dental Research Meeting in Lunteren gehouden in 'Congrescentrum de Werelt'. Hoogleraren en programmaleiders zijn uitgenodigd sprekers voor te dragen. Op basis van deze suggesties zal het wetenschappelijk programma van de Onderzoeksdagen worden samengesteld. Het streven is om weer een breed programma te presenteren.

Aanvang: 3 februari omstreeks 12.00 uur

Sluiting: 4 februari 15.00 uur

Voor informatie en inschrijving klik hier: <http://www.acta.nl/nl/nieuws-agenda/Symposia-Congressen/IOT-Dental-Research-Meeting/index.asp>

Amalgam kan voor veel mensen een ziekmakend materiaal zijn

Stellingname februarinummer NTvT

Nee, zegt Willem Roeloffs, tandarts-algemeen practicus te Katwijk "Ik zal niet ontkennen dat er bij een amalgamrestauratie ? zeker in het begin ? een afgifte van kwikdamp in de mond is, maar dat is een geringe afgifte die snel verdampst. Het gebruik ervan in de mond is binnen acceptabele grenzen. Kwik in amalgam is bovendien een vrij stabiele verbinding en vroeger leerde ik al dat

kwikdampen pas vrijkomen bij een temperatuur van 1.300 graden. Onderzoeken zijn ook niet eensluidend over de toxiciteit van amalgaam en mijns inziens komt veel onderzoek hiernaar uit een bepaalde hoek”.

Ja, zegt Fred Neelissen, bioenergetisch tandarts-algemeen practicus te Overveen “De ‘bewijzen’ van de schadelijkheid komen uit de empirie. Iemand die, ondanks de grote hoeveelheid onderzoeksliteratuur, niet is overtuigd van de schadelijkheid van het zware metaal kwik in de mond, kan toch veiligheidshalve, zowel voor patiënt als tandarts, beter afzien van het gebruik van amalgaam. Als een patiënt zegt dat hij zich beter voelt na verwijdering van alle amalgaam en na ontgiftiging, vind ik dat een bewijs”.

Wilt u deelnemen aan deze discussie? Dat kan! Mail uw bijdrage naar: redactielezerspost@ntvt.nl

GroteGriepMeting registreert griep in Nederland en Vlaanderen

Webbespreking

Volgens het Nederlands instituut voor onderzoek in de gezondheidszorg (Nivel) ligt het aantal griepgevallen voor de tweede achtereenvolgende week boven de epidemische grens van 51 per 100.000 inwoners. Daarmee heeft Nederland volgens het Nivel te maken met ‘een milde griepepidemie’.

Sinds de laatste week van vorige jaar, toen de sterke toename van griepgevallen begon, zijn in totaal 23 mensen overleden aan influenza. De griep heerst in het hele land, en vooral jonge kinderen van 0 tot 4 jaar lijken te worden getroffen. Deze griepgolf wijkt af van voorgaande jaren omdat dit jaar, naast het ‘reguliere’ influenza-B-virus, ook de Mexicaanse griep heerst. De afgelopen week ging het in ongeveer de helft van de gevallen om de Mexicaanse griep.

Wat iedereen gewoonlijk ‘griep’ noemt, is vaak niet meer dan een zware, maar tamelijk onschuldige verkoudheid. Echte griep, of influenza, is echter een onderschatte ziekte. Er bestaat momenteel nog geen test waarmee men thuis of bij de huisarts even snel kan bepalen of er sprake is van een influenza-infectie of van een andere ziekte. Uiteraard kent iedereen de griepsymptomen zoals snel opkomende koorts, spierpijn, rillerigheid, gauw vermoeid en uitgeput zijn, keelpijn en hoesten.

Elk jaar trekt in de herfst en de winter een griepplaag over Noord-Europa; gemiddeld wordt 10% van de Nederlanders door de ziekte getroffen. Er zijn diverse instanties die patiënten met griepverschijnselen registreren zoals de peilstationshuisartsen van het Nivel, maar er is ook een website waar griepgevallen worden gemeld: de GroteGriepMeting.nl. Deze website probeert zoveel mogelijk gegevens te verzamelen over het verloop van de ziekte, door ‘gewone’ mensen met griep te bevragen via het internet over de symptomen. Iedereen kan zich aanmelden als zogenaamde Griepmeter, waarbij men via een korte vragenlijst eens per week de symptomen meldt, en ook melding maakt als men nergens last van heeft. De gegevens worden in een griepkaart verwerkt, waardoor de verspreiding van griep in Nederland en Vlaanderen zichtbaar wordt. De stand van zaken is per dag op te vragen.

Op de website is verder veel informatie over influenza en griep te vinden.

Link: http://www.degrotegriepmeting.nl/?thissection_id=29

Nieuws of praktijktips sturen naar de Nieuwsbrief

Redactioneel

Heeft u interessant wetenschapsnieuws, opmerkingen naar aanleiding van deze Nieuwsbrief of goede praktijktips voor uw collega's? Stuur deze dan per e-mail naar de [redacteur](#) van de Nieuwsbrief.

Wilt u zich afmelden voor deze nieuwsbrief, klik dan [hier](#).
Onze voorwaarden vindt u in de [disclaimer](#).